

[Køpke Christensen]

Fremskridtspartiet appellerer derfor til, at vi i hvert fald får dette punkt ændret, således at vi har de samme regler som andre lande. Vi appellerer altså til, at den endelige bekendtgørelse bliver ændret.

Med disse bemærkninger skal Fremskridtspartiet se positivt på lovforslagets fortsatte behandling i udvalget.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det lyder jo, som om der er meget stor enighed om dette lovforslag. I CD's gruppe har vi ofte diskuteret autorisation, og egentlig er vi ikke særlig vilde med det. Vi kan da godt se, at når en gruppe som nu kiropraktorerne ønsker autorisation, så er det, fordi man vil have sikkerheden ved, at man kun ved autorisation er fuldt kompetent til at udføre dette hverv og kalde sig kiropraktor.

Vi har den opfattelse, at hvis der findes en brancheforening – og det gør der jo på dette område – så kan folk føle sig trygge ved henvendelse til ethvert medlem af denne organisation.

Når vi kigger på andre lande i f.eks. De Europæiske Fællesskaber, har man ikke dér etableret autorisationsordninger for kiropraktorer. Nej, vil man så sige – og det er da også blevet sagt – men det har man i de nordiske lande som Sverige, Norge og Island. Jamen hvorfor skal vi indføre autorisation, når man i hele Europa kan drive kiropraktik uden autorisation? Og desuden er vel både Norge og Sverige på vej ind i EF.

Det helt afgørende er, at kiropraktorerne er en integreret del af sygesikringssystemet, og det er de jo. Vi ved, at der findes mange andre alternative behandlere, der brændende ønsker sig overenskomst med sygesikringen, det skal jeg ikke komme ind på nærmere her, men det var nok relevant, at vi spekulerede lidt på det også. Jeg tror, at det kunne aflaste sygehusvæsenet et langt stykke hen ad vejen.

Som der står i den skriftlige fremsættelse, så har danske kiropraktorer udøvet deres virksomhed på fuldt forsvarlig måde uden autorisation, og vi må ikke glemme, at der har været kiropraktorvirksomhed i dette land siden 1920.

Med hensyn til uddannelsen finder vi det betryggende, at der stilles de nævnte krav for, at man kan praktisere. Vi synes også, det er godt, at der gives uddannelsesstøtte, også selv om uddannelsen finder sted i udlandet.

Der har været talt meget om at starte en kiropraktoruddannelse her i landet, ja, der foreligger faktisk en betænkning om det. Det skulle være en skole, der skulle dække de nordiske lande, men nu står vi jo over for det indre markeds åbning imod Europa også med hensyn til job, og vi satser på, at folk kan gå over grænser, få job hist og pist inden for De Europæiske Fællesskaber. Derfor kunne det være interessant at høre, hvordan man tackler dette område i de lande, som vi nu åbner dørene til, og som vi i høj grad vil samarbejde med om så mange andre ting.

I hvert fald ved vi, at der ikke er autorisationsordninger i Europa, men på mange andre områder laver vi jo herfra EF-aftaler og direktiver og samordner tingene, og derfor synes jeg, man skal være varsom med at starte noget rent nordisk op på dette område. Nu er det jo heller ikke uddannelsen som sådan, vi skal diskutere her i dag, men vi mener altså, det havde været smart, om vi først fik lidt mere oplysning om forholdene i de europæiske lande, inden vi gav os i kast med det her.

Vi vil se, hvad der sker under udvalgsarbejdet, og vi vil også stille nogle spørgsmål hen ad vejen, og derefter vil vi tage stilling til, om vi kan støtte lovforslaget.

Jeg vil godt lige samle op, hvad et par ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om behandling af børn. Jeg synes også, det er meget uheldigt, hvis man pludselig forbyder kiropraktorer at have børn under behandling. Jeg ved, der er utrolig mange, der ikke har kunnet løse det forfærdelige problem med kolik hos børn, men det har kiropraktorerne altså faktisk gjort med held.

Også i andre tilfælde – f.eks. kan små børn være fastlåst såvel i nakken som over lænden, og det kan ligefrem give dem en skævhed i væksten, hvis de ikke får behandling – kender jeg eksempler på, at kiropraktorerne virkelig har gjort et godt stykke arbejde. Derfor synes jeg, at man skal overveje det grundigt, inden man siger helt fra over for, at man må behandle børn.

Men vi følger altså denne sag, og så tager vi stilling til, om vi kan tilslutte os.

Elisabeth Arnold (RV):

Dette forslag er jo en efterdønning efter nogle af de mange slagsmål, der sker i det store sundhedssupermarked, hvor forskellige tera-